

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 170

гр. София, 03.01.2024 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в закрито заседание на трети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: **МАРИЯ Н. СТОЙКОВА**

като разгледа докладваното от **МАРИЯ Н. СТОЙКОВА** Гражданско дело № 20231110151223 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 140 ГПК.

Образувано е по искова молба, подадена от Висшия съдебен съвет срещу И. С. Х., с която са предявени обективно съединени осъдителни иски с правно основание чл. 221, ал. 2 КТ за осъждане на ответницата да заплати на ищеца, сумата от 3810 лв., представляваща обезщетение при прекратяване на безсрочно трудово правоотношение по Споразумение № ВСС-2476/20.02.2019 г. поради налагане със заповед № *****/**** г. на наказание „дисциплинарно уволнение“, ведно със законната лихва от 15.09.2023 г. до окончателното плащане; иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати на ищеца сумата от 979,71 лв., представляваща неоснователно получено трудово възнаграждение за периода от **** г. до 29.04.2021 г. включително, ведно със законната лихва от 15.09.2023 г. до окончателното плащане; иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати на ищеца сумата от 514,34 лв., представляваща неоснователно получено трудово възнаграждение за три работни дни: 17.02.2021 г., 18.02.2021 г. и 19.02.2021 г., при които ответницата не се е явила на работното си място, а ѝ е било заплатено трудово възнаграждение без основание, ведно със законната лихва от 15.09.2023 г. до окончателното плащане; иск с правно основание чл. 55, ал. 1, предл. 1 ЗЗД за осъждане на ответницата да заплати на ищеца сумата от 1023,51 лв., представляваща неоснователно получено парично обезщетение по чл. 40, ал. 5 КСО по болничен лист № ***** от 22.02.2021 г., издаден за периода 22.02.2021 г. – 07.03.2021 г. включително, болничен лист № ***** от 01.04.2021 г. за периода 31.03.2021 г. – 01.04.2021 г. и болничен лист № ***** от 09.04.2021 г. за периода 08.04.2021 г. – 14.04.2021 г., ведно със законната лихва върху сумата от 15.09.2023 г. до окончателното плащане.

Ищецът Висш съдебен съвет твърди, че ответницата И. С. Х. работила на трудово правоотношение в администрацията на ВСС на длъжността началник отдел „Управление на собствеността“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“. Посочва, че процесното трудово правоотношение било прекратено със Заповед № *****/**** г.

на главния секретар на ВСС чрез за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, поради неявяване на ответницата на работа без уважителни причини на 17.02.2021 г., 18.02.2021 г. и 19.02.2021 г., на 29.03.2021 г. и на 30.03.2021 г., както и на 02.04.2021 г., на 05.04.2021 г., на 06.04.2021 г. и на 07.04.2021 г. Поддържа, че ответницата е оспорила с искова молба пред СРС заповедта за уволнение, като е образувано гр.д. № 17852/18.05.2023 г., но производството по гражданското дело е прекратено поради оттегляне на исковете, поради което заповедта за уволнение е влязла в сила. Посочва, че съгласно заповедта за уволнение № *****/**** г. размерът на обезщетението за прекратяване на трудовото правоотношение поради уволнение е 3810 лв., на основание чл. 221, ал. 2 КТ и че посоченото обезщетение не е заплатено доброволно от уволнения служител. Твърди, че на ответницата е начислено и заплатено трудово възнаграждение за април 2021 г. в размер за пълен обработен месец, но доколкото трудовото правоотношение е прекратено на **** г. и в периода **** г. – 29.04.2021 г. включително ответницата не е работила, за посочения период заплатеното трудово възнаграждение в размер на 979,71 лв. се явява недължимо заплатено и подлежи на връщане. Посочва, че доколкото ответницата не се е явила на работа и не е полагала труд за дните 17.02.2021 г., 18.02.2021 г. и 19.02.2021 г., а съгласно ведомостта за заплати за месец февруари, на същата е начислена и заплатена заплата за посочените дни, поради което заплатените суми за трудово възнаграждение (с приспаднал данък общ доход) в размер на 514,34 лв. подлежат на връщане от ответницата като заплатено възнаграждение без основание. Посочва също така, че в констативен протокол № КП-5-21-00932282/08.06.2021 г. на ТП на НОИ – София-град, се съдържат констатации, че по следните три броя болнични листове, към деня на настъпване на временната неработоспособност лицето не е било осигурено за съответния осигурен социален риск: по болничен лист № ***** от 22.02.2021 г., издаден за периода от 22.02.2021 г. до 07.03.2021 г. включително, тъй като за посочения период трудовото й правоотношение е прекратено поради дисциплинарно уволнение; по болничен лист № ***** от 01.04.2021 г., издаден за периода от 31.03.2021 г. до 01.04.2021 г. включително ответницата не е била осигурена за съответния социален риск, тъй като без основателна причина не се е явявала на работа през дните 29.03.2021 г. и 30.03.2021 г.; по болничен лист № ***** от 09.04.2021 г., издаден за периода от 08.04.2021 г. до 14.04.2021 г. включително, тъй като не се е явявала на работа за дните 02.04.2021 г., 05.04.2021 г., 06.04.2021 г. и 07.04.2021 г., което е било установено с влязлата в сила заповед за дисциплинарно уволнение. Поради това поддържа, че заплатеното от работодателя парично обезщетение за временна неработоспособност по чл. 40, ал. 5 КСО за сметка на работодателя е недължимо заплатено и подлежи на възстановяване. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК е депозиран отговор на исковата молба от ответницата И. С. Х., с който оспорва предявения иск. Поддържа, че не й е връчвана покана за доброволно изпълнение, като посочва, че ако такава й беше връчена ответницата щяла да изпълни своите задължения. Посочва, че с поведението си не е дала повод за завеждане на исковата молба. Изразява готовност за сключване на извънсъдебна спогодба с ищеца.

По иска с правно основание **чл. 221, ал. 2 КТ** в тежест на ищеца е да установи, че между страните е съществувало валидно трудово правоотношение, което е прекратено едностранно от работодателя с налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, както и размерът на brutното трудово възнаграждение на работника/служителя за срока на предизвестieto.

При доказване на горното в тежест на ответника е да докаже погасяване на дължимото обезщетение за дисциплинарно уволнение.

По иска с правно основание **чл. 55, ал. 1, предл. 1-во ЗЗД** за заплатено без основание трудово възнаграждение в тежест на ищеца е да докаже заплатено трудово възнаграждение, както и че дните за който е заплатено трудово възнаграждение работникът не се е явил на работа.

По иска с правно основание **чл. 55, ал. 1, предл. 1-во ЗЗД** за заплатено без основание обезщетение за временна неработоспособност в тежест на ищеца е да докаже заплатено обезщетение за временна неработоспособност, както и че през съответните дни, за който е начислено и заплатено, лицето не е било осигурено за временна неработоспособност.

При доказване на горното в тежест на ответника по исковете по чл. 55, ал. 1, предл. 1-во ЗЗД е да докаже, че е налице основание да получи и задържи получените суми за трудово възнаграждение и временна неработоспособност, респективно – че е върнал неоснователно получените суми.

На основание **чл. 153 ГПК** като **ненуждаещи се от доказване** по делото следва да се отделят обстоятелствата, че между страните по делото е съществувало трудово правоотношение, по силата на което ответницата е заемала длъжността „началник отдел „Управление на собствеността“, дирекция „Управление на собствеността на съдебната власт“, което е прекратено със Заповед № *****/**** г. на главния секретар на ВСС чрез за налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“, както и че размерът на brutното трудово възнаграждение на ответницата е 3810 лв.

По доказателствените искания:

Представените към исквата молба писмени доказателства са допустими и относими към предмета на доказване по делото и следва да се приемат.

Без уважение следва да се остави искането на ищеца за изискване и прилагане към настоящето дело на гр.д. 26167/2021 г., СРС, 74 състав. От СРС, 74 състав следва да бъде изискана справка относно страни, предмет и етапа, на който се намира производството по делото, като в случай, че е налице постановен краен съдебен акт – да бъде предоставен препис от него с отбелязване на дата на влизането му в сила.

По доказателственото искане на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертиза, съдът ще се произнесе в първото по делото съдебно заседание, след изслушване становището на страните.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждане в открито съдебно

заседание

Мотивиран от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОБЯВЯВА на страните проекто-доклад по делото съобразно мотивната част на настоящото определение.

ПРИЕМА представените с исковата молба писмени доказателства.

ДА СЕ ИЗИСКА от СРС, 74 състав справка относно страни, предмет и етапа, на който се намира производството по делото, като в случай, че е налице постановен краен съдебен акт – да бъде предоставен препис от него с отбелязване на дата на влизането му в сила.

ОТЛАГА произнасянето по искането на ищеца за допускане на съдебно-счетоводна експертизи до първото по делото открито съдебно заседание.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на **26.03.2024 г. от 14:20 часа**, за която дата и час да се призоват страните - с препис от определението, като на ищеца да се връчи и препис от отговора на исковата молба и приложенията към него.

НАПЪТВА страните към медиация или друг способ за доброволно уреждане на спора, включително сключване на съдебна или извънсъдебна спогодба, като им **УКАЗВА**, че медиацията, като безплатна, доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно решаване на спорове, приключва със споразумение, което се одобрява от съда и има силата на съдебна спогодба. За провеждане на процедурата страните следва да се обърнат към действащата при СРС Програма „Спогодби“, в Центъра за спогодби и медиация.

УКАЗВА на страните, че при приключване на делото със съдебна спогодба, същата има силата на влязло в сила решение, спорът ще се реши в по-кратки срокове, а и на основание чл. 78, ал. 9 ГПК половината от внесената държавна такса се връща на ищеца, като разноските остават за страните, както са ги направили, ако не е уговорено друго.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 237 ГПК, когато ответникът признае иска, по искане на ищеца съдът прекратява съдебното дирене и се произнася с решение съобразно признанието, както и че признанието на иска не може да бъде оттеглено.

УКАЗВА на страните, че на основание чл. 238 ГПК, ако ответникът не е представил в срок отговор на исковата молба и не се яви в първото заседание по делото, без да е направил искане за разглеждането му в негово отсъствие, ищецът може да поиска постановяване на неприсъствено решение срещу ответника или да оттегли иска. Ако ищецът не се яви в първото заседание по делото, не е взел становище по отговора на исковата молба и не е поискал разглеждане на делото в негово отсъствие, ответникът може да поиска прекратяване на делото и присъждане на разноски или постановяване на неприсъствено решение срещу ищеца. Неприсъственото решение не подлежи на обжалване.

УКАЗВА на страните, че ако неоснователно причинят отлагане на делото, понасят независимо от изхода му разносните за новото заседание и заплащат глоба на основание чл. 92а ГПК в размерите по чл. 91 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ, на основание чл. 146, вр. чл. 140, ал. 3 ГПК, препис от настоящото определение на страните, ведно с проекта за доклад по делото, а на ищеца – и препис от отговора на исковата молба, като страните могат да вземат становище по доклада и дадените в него указания най-късно в първото по делото съдебно заседание.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____